

ได้รับพรโดยการรักษาความสมดุล

วันนี้พอมหาสมุทรแห่งความรักได้มาในชุมชนที่มีความสุขของความรัก เพื่อให้การตอบแทนของความรักและการจดจำระลึกถึงของลูกๆ ที่เป็นตัวแทนความรักและเป็นตัวแทนของการจดจำระลึกถึง ชุมชนที่มีความสุขของความรักทางจิตนี้เป็นชุมชนที่ซึ่งการพบปะของความสัมพันธ์ทางจิตเกิดขึ้น เพียงในเวลานี้เท่านั้นในทั้งวงจรสามารถมีประสบการณ์นี้ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นในช่วงเวลาอื่นใดนอกจากในชาติเกิดเดิมนี่ที่ลูกสามารถได้มาซึ่งความรักทางจิตจากพ่อทางจิตนี้ที่เกิดขึ้นในเวลาไม่นาน ความรักทางจิตนี้ให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบายใจแก่ดวงวิญญาณอย่างแท้จริง ที่แสดงให้เห็นพวกเขาเห็นหนทางที่แท้จริง ช่วยให้พวกเขาได้มาซึ่งการบรรลุผลที่แท้จริงทั้งหมด ลูกเคยคิดใหม่ว่าการพบปะทางจิตกับดวงวิญญาณสูงสุดแบบซึ่งหน้าเป็นการส่วนตัวจะเกิดขึ้นบนโลกที่มีตัวตนนี้ในชาติเกิดนี้และในวิธีที่ง่ายดายเช่นนี้? เช่นที่ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับพ่อว่าพ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและพ่อมีความสว่างสดใสมากและพ่อเป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด ในทำนองเดียวกันเพราะลูกคิดว่าวิธีที่จะได้พบพ่อนั้นยากมากและต้องใช้การฝึกฝนเป็นอย่างมากลูกจึงกลับมาท้อแท้ อย่างไรก็ตามพ่อก็ให้ความหวังแก่ลูกที่ท้อแท้ พ่อทำให้ลูกที่ท้อแท้กลับมามีพลัง พวกเขาถามว่า “เราจะได้พบกับท่านเมื่อไร” และท่านทำให้พวกเขาได้มีประสบการณ์ของการพบกับท่านในเวลานี้ ท่านให้สิทธิ์ในทรัพย์สินของท่านทั้งหมดแก่พวกเขา เวลานี้ลูกดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์รู้ถึงสิทธิ์ของลูกใช่ไหม? ลูกรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นดีมาก หรือลูกยังต้องรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น?

วันนี้เมื่อเห็นลูกๆ บัฟฟาตาได้มีการสนทนากันถึงใจ ลูกทุกคนมีศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาที่มีความรักเช่นกัน พวกเขามีความรักต่อการจดจำระลึกถึงและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ เป้าหมายของพวกเขาก็สูงส่งเช่นกัน หากลูกถามใครก็ตามว่าพวกเขาต้องการที่จะกลายเป็นอะไร ทุกคนจะบอกว่าพวกเขาต้องการที่จะกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ ไม่มีใครพูดว่าพวกเขาจะกลายเป็นรามหรือสีดา ในหัวใจของพวกเขาไม่ต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำ 16,000 ทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะกลายเป็นลูกปิดของสายประจำ 108 ถ้าจะพูดถึงการทำงานรับใช้และการศึกษาเล่าเรียนไม่มีใครคิดว่าตัวเขาหรือเธอจะมีค่าน้อยกว่าใครเลย อย่างไรก็ตามลูกตามลำดับกันไปเมื่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีประสบการณ์กับสภาพที่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอ, ประสบการณ์กับสภาพที่โอบรับอย่างสม่ำเสมอ, หลุดหายไปเป็นผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ, มีความละวางจากร่างกายของลูกอย่างสม่ำเสมอ, และการบรรลุผลชั่วคราใด ๆ ของร่างกาย และลึกลับจิตสำนึกทั้งหมดของสิ่งที่สูญสลาย เพราะเหตุใดถึงเป็นเช่นนั้น บัฟฟาตาเห็นเหตุผลพิเศษสำหรับสิ่งนี้ ท่านเห็นเหตุผลอะไร เหตุผลเป็นเพียงแค่คำเดียว

ลูกรู้ทุกสิ่ง ทุกคนได้บรรลุทุกสิ่ง ลูกมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการและยังมีความรู้เกี่ยวกับความสำเร็จด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ทั้งการกระทำและผลของการกระทำนั้น แต่ลูกไม่รู้วิธีที่จะรักษาสมดุลไว้อย่างสม่ำเสมอ การไม่มีสมดุลนี้ทำให้ลูกไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบวินัยของพระเจ้าในเวลาที่ถูกต้องได้ นี่คือเหตุผลที่ลูกไม่ได้รับพรที่สูงส่งจากบัฟฟาตาและดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดในทุกความคิดและทุกการกระทำ ลูกต้องใช้ความพยายาม ลูกไม่ประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย ลูกล้มสิ่งใดเพื่อรักษาสมดุล? หนึ่งคือความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ การรับใช้ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงคือความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกยังคงไม่ว่างเว้นอยู่ในงานรับใช้และอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ขึ้นอยู่กับเวลา หากลูกมีเวลาลูกจะจดจำบาปไม่เช่นนั้นลูกก็แค่พิจารณาว่างานรับใช้ เป็นการจดจำระลึกถึง นี่เรียกว่าความไม่สมดุล เป็นสิ่งหนึ่งที่จะกล่าวว่างานรับใช้เองนั้นคือการจดจำระลึกถึง และอีกสิ่งหนึ่งก็คือมีการจดจำระลึกถึงในรับใช้ ความแตกต่างเล็กน้อยในวิธีนี้จะเปลี่ยนผลลัพธ์ จากนั้นเมื่อลูกถูกถามถึงผลลัพธ์ของเปอร์เซ็นต์ของการจดจำระลึกถึงลูกจะพูดว่าอย่างไร? ลูกยังอยู่กับงานรับใช้เหลือเกินจนลูกไม่ได้จดจำสิ่งใด ลูกไม่มีเวลาสำหรับสิ่งอื่นใดเลย หรือลูกพูดว่า งานรับใช้เป็นของพ่อและดังนั้นแน่นอนยังงั้นก็จดจำพ่อได้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะใช้เวลาในงานรับใช้ด้วยความรักที่ลึกซึ้งนั้น แล้วลูกมีประสบการณ์ในการจดจำระลึกถึงที่มีพลังด้วยเช่นกันหรือไม่? เท่าที่ลูกมีความเคารพตนเองในงานรับใช้ ในทำนองเดียวกันลูกมีความรู้สึกของความถ่อมตนหรือไม่? มีความสมดุลนี้ไหม? การคิดว่าลูกได้ทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เป็นอย่างดีแน่นอนว่าลูกมีความเคารพตนเองที่ดี แต่ให้มีความถ่อมตนมากเท่ากับการมีความเคารพตนเองด้วย พ่อของคาราวินฮาร์กลายเป็นเครื่องมือและทำให้งานรับใช้เกิดขึ้นโดยผ่านลูก นี่คือการเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตน ลูกกลายเป็นเครื่องมือ งานรับใช้ที่ดีมากเกิดขึ้น มีการขยายตัวและลูกกลายเป็นตัวแทนของความสำเร็จ ความเคารพ

ตนเองนี้เป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตามอย่าให้มีเพียงความเคารพตนเอง ขอให้มีความสมดุลกับความถ่อมตนด้วย ความสมดุลนี้จะทำให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็อย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ความเคารพตนเองเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ไม่ใช่ความหยิ่งยโสของร่างกาย แต่เป็นความเคารพตนเอง อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่มีความสมดุลในความเคารพตนเองและความถ่อมตน ความเคารพตนเองจึงเปลี่ยนเป็นความหยิ่งยโสเกี่ยวกับตนเอง ให้มีความสุขเมื่องานราบรื่นใช้เกิดขึ้นและมีความสำเร็จ “ว่า บาบ! ท่านทำให้ฉันเป็นเครื่องมือ ฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น” จิตสำนึกของ "ฉัน" เปลี่ยนความเคารพตนเองเป็นความหยิ่งยโสเกี่ยวกับตนเอง ผู้ที่รักษาสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานราบรื่นก็จะรักษาความสมดุลของความเคารพตนเองและความถ่อมตนด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรที่ทำให้ความสมดุลนั้นขึ้นลง?

ในทำนองเดียวกันเนื่องจากลูกสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบลูกจึงต้องเติมเต็มความรับผิดชอบทั้งหมดในทุกงาน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางโลกหรือทางจิต (โลกิกหรืออโลกิก) หรือกิจกรรมของงานราบรื่นของพระเจ้า ลูกต้องอยู่อย่างละวางเท่ากับที่ลูกมีความรักในการเติมเต็มความรับผิดชอบของทั้งสองกิจกรรมตามลำดับ ขอให้มีความสมดุลนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเติมเต็มความรับผิดชอบทุกอย่าง แต่ยิ่งลูกมีความรับผิดชอบมากเท่าไรลูกก็ต้องเป็นแสงและมีความเบาสบายเป็นสองเท่ามากขึ้นเท่านั้น ในขณะที่เติมเต็มความรับผิดชอบของลูกจงอยู่อย่างละวางจากภาระต่างๆของสิ่งนั้น สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่าการมีความรักต่อพ่อ อย่างลั้วว่า: ฉันควรจะทำอย่างไรดี? มีความรับผิดชอบมากมายเช่นนั้น! ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? ฉันควรจะทำอย่างไร? เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน! การมีประสบการณ์เช่นนี้หมายถึงการมีภาระ ดังนั้นจึงไม่มีความเป็นแสงและเบาสบาย การมีความเป็นแสงและเบาสบายหมายถึงการละวาง อย่าให้มีภาระของความปั่นป่วนในความรับผิดชอบใด ๆ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้ที่มีความสมดุลของความรักและความละวาง

ประการที่สองในขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไปในความพยายาม ขณะที่ลูกมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลโดยผ่านความพยายามที่ลูกทำ ลูกจะมีความสุขมากและซาบซึ้งกับการบรรลุผลนั้น แค่นั้นเอง! ฉันได้มาซึ่งทุกสิ่งแล้ว ฉันมีประสบการณ์ในทุกสิ่งแล้ว ฉันได้กลายเป็นมหาวิระ ฉันกลายเป็นนพหุวิระ ฉันกลายเป็นญาณและโยคี ฉันกลายเป็นผู้รับใช้แล้ว การบรรลุผลนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่บางครั้งก็มีความไม่ระมัดระวังในความซาบซึ้งของการบรรลุผลนี้ด้วยเช่นกัน อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ลูกกลายเป็นญาณ, โยคีและผู้รับใช้ แต่ลูกได้สัมผัสกับสภาพที่โอบยบในในทุกการกระทำหรือไม่? ตราบใดที่ลูกยังมีชีวิตอยู่ ลูกจะต้องอยู่ในสภาพที่โอบยบในทุกย่างก้าว ในขณะที่มีเป้าหมายนี้แล้วมีความใหม่ในสิ่งที่ลูกทำในวันนี้หรือไม่? หรือลูกเข้าใจว่าจุดที่ลูกได้มาถึงในเวลานี้มีขีดจำกัดของความสมบูรณ์พร้อมหรือไม่? ในความพยายามของลูก ลูกต้องมีความซาบซึ้งและมีความสุขของการบรรลุผล แต่มันก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะสัมผัสกับความก้าวหน้าหรือสภาพที่โอบยบในทุกย่างก้าว หากไม่มีความสมดุลนี้แล้วความไม่ระมัดระวังจะไม่ปล่อยให้ลูกได้รับประสบการณ์ของพร ดังนั้นในชีวิตของความเพียรพยายามของลูกให้มีความซาบซึ้งว่าลูกได้รับมาเพียงใด แต่ให้มีประสบการณ์ของความก้าวหน้าในทุกย่างก้าวด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความสมดุล ขอให้มีความสมดุลนี้เสมอ อย่าคิดว่าลูกรู้ทุกสิ่งและลูกมีประสบการณ์แล้ว ลูกกำลังเคลื่อนไปด้วยดีและกลายเป็นคนดี นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ลูกยังคงต้องทำความก้าวหน้าต่อไป แสดงการกระทำที่พิเศษเช่นนั้นและกลายเป็นตัวอย่างสำหรับทุกดวงวิญญาณ อย่าลืมสิ่งนี้ ลูกเข้าใจในสิ่งที่ลูกต้องรักษาสมดุลหรือไม่? ด้วยความสมดุลนี้ลูกจะได้รับพรอยู่เรื่อยๆโดยอัตโนมัติ ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าเพราะเหตุใดถึงตามลำดับกันไป? บางคนไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับความสมดุลของบางสิ่งและคนอื่นเกี่ยวกับความสมดุลของสิ่งอื่น

ผู้ที่อยู่ในบอมเบย์ ลูกไม่ได้อยู่อย่างไม่ระมัดระวังใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่รักษาสมดุลในทุกสถานการณ์ใช่ไหม? ลูกมีทักษะในศิลปะของการรักษาความสมดุลใช่ไหม? ความสมดุลเป็นศิลปะเช่นกัน ลูกเป็นผู้เชี่ยวชาญในศิลปะนี้ใช่ไหม? บอมเบย์เรียกว่าดินแดนที่เต็มไปด้วยความมั่งคั่ง ดังนั้นลูกเต็มไปด้วยความมั่งคั่งของการรักษาความสมดุลและความมั่งคั่งของพรด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกมีพรของนารเดสวาร (Nardesavar) ผู้ที่มาจากบอมเบย์จะเปิดเผยคุณสมบัติพิเศษอะไร? มีมหาเศรษฐีมากมายในบอมเบย์ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่มาจากบอมเบย์ที่จะให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีประสบการณ์ของสิ่งที่ยหมายถึงการเป็นมหาเศรษฐีทางจิตที่ไม่สูญสลาย ซึ่งเป็นนายของเหมืองแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ให้พวกเขาที่มีประสบการณ์นี้ พวกเขาเป็นเพียงแค่นายของความมั่งคั่งที่สูญสลาย บอกผู้คนเหล่านั้นถึงความสำคัญของสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นและทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลาย ให้พวกเขารู้สึกว่าสมบัติเหล่านั้นสูงส่งเป็นสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลาย ลูกกำลังทำงานราบรื่นเช่นนั้นใช่ไหม? ในสายตาของผู้ที่มีความมั่งคั่งนั้น ให้พวกเขาได้สัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลาย ลูกเข้าใจไหม? อย่าคิดว่า พวกเขาไม่มีสิ่งนี้ในบทบาทของพวกเขา! ในเวลาสุดท้าย บทบาทของพวกเขาที่ตื่นขึ้นมาเช่นกัน พวกเขาจะไม่เข้ามาสัมผัสกับลูก แต่พวกเขาจะมีการ

ติดต่อกับลูก ดังนั้นขณะนี้เวลาได้มาเพื่อปลุกดวงวิญญาณเช่นนั้น ดังนั้นจงปลุกพวกเขาให้ตื่น ปลุกพวกเขาให้ดี เพราะพวกเขาหลับอยู่กับความซบเซาซึ่งของความมั่งคั่งของพวกเขา ลูกต้องปลุกผู้ที่อยู่กับความซบเซาซึ่งนั้นช้าแล้วช้าเล่าให้เขาตื่นขึ้นมา พวกเขาจะไม่ตื่นขึ้นมาจากการปลุกเพียงครั้งเดียว ดังนั้นเวลานี้จงแนะนำประสบการณ์ของความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายให้กับดวงวิญญาณที่กำลังนอนหลับอยู่ในการหลับของความซบเซาซึ่ง ลูกเข้าใจไหม? ลูกที่มาจากบอมเบย์เป็นผู้ที่เอาชนะมาใช่ไหม? ลูกโยนมายาลงในมหาสมุทรแล้วใช่ไหม? ลูกโยนเธอลงไปในมหาสมุทรแล้วหรือเธอยังอยู่บนพื้นผิว? หากบางสิ่งยังคงอยู่บนพื้นผิวคลื่นจะพามันกลับไปฝั่ง หากลูกโยนบางสิ่งไปที่ส่วนที่ลึกที่สุด สิ่งนั้นจะถูกส่งเว่ย ดังนั้นมายาจะไม่กลับมาที่ชายฝั่งใช่ไหม? ชาวบอมเบย์ต้องกลายเป็นตัวอย่างในทุกสถานการณ์ เป็นตัวอย่างในทุกคุณสมบัติพิเศษ ผู้คนมาจากในที่ที่ห่างไกลเพื่อดูความสวยงามของบอมเบย์ ในทำนองเดียวกันพวกเขาจะมาจากที่ที่ห่างไกลเพื่อมาพบลูก จงเป็นตัวอย่างในรูปปฏิบัติของทุกคุณธรรม หากลูกต้องการที่จะเห็นความเรียบง่ายในชีวิตให้ไปที่ศูนย์นี้และเห็นครอบครัวนี้ หากลูกต้องการเห็นความอดทนให้ไปที่ศูนย์นี้และดูครอบครัวนี้ หากลูกต้องการที่จะเห็นความสมดุลจงดูดวงวิญญาณพิเศษเหล่านี้ ลูกเป็นผู้ที่ทำความหรรศจรรย์เช่นนี้ใช่ไหม? ผู้ที่มาจากบอมเบย์ต้องให้ผลตอบแทนเป็นสองเท่า หนึ่งคือการหล่อเลี้ยงที่ลูกได้รับจากจากัดตั้มบามา และอีกประการหนึ่งคือการหล่อเลี้ยงพิเศษที่ลูกได้รับจากพ่อบราห์มา ผู้ที่มาจากบอมเบย์ได้รับการหล่อเลี้ยงพิเศษจากจากัดตั้มบามา ดังนั้นบอมเบย์จะต้องให้ผลตอบแทนมากมายเช่นนั้นใช่ไหม? ในทุกสถานที่และโดยผ่านทุกดวงวิญญาณ คุณสมบัติพิเศษของพ่อ,แม่และดวงวิญญาณพิเศษควรได้รับการเปิดเผย สิ่งนี้เรียกว่าการตอบแทน อัจชะ ยินดีต้อนรับ! ยินดีต้อนรับสู่บ้านของพ่อ สู่บ้านของลูก!

พ่อมีความยินดีเสมอที่ได้เห็นลูกๆ ลูกแต่ละคนเป็นตะเกียงสำหรับโลก ลูกไม่ได้เป็นเพียงตะเกียงสำหรับวงศ์ตระกูลเท่านั้น แต่เป็นตะเกียงสำหรับโลก ลูกแต่ละคนได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อให้คุณประโยชน์ต่อโลกและดังนั้นลูกเป็นตะเกียงสำหรับโลกใช่ไหม? ที่จริงแล้วทั้งโลกเป็นวงศ์ตระกูลที่ไม่มีขีดจำกัด ในกรณีนี้ลูกสามารถเรียกว่าเป็นตะเกียงสำหรับวงศ์ตระกูลที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่ใช่ตะเกียงของวงศ์ตระกูลที่มีขีดจำกัด ลูกสามารถเรียกตะเกียงสำหรับวงศ์สกุลที่ไม่มีขีดจำกัดหรือตะเกียงสำหรับโลก ลูกเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกเป็นตะเกียงที่มีความสว่างอย่างสม่ำเสมอใช่ไหม? ลูกไม่ใช่ผู้ที่กระพริบใช่ไหม? เมื่อลูกมองไปที่แสงไฟที่กระพริบมันจะทำให้ลายดวงตาของลูก ลูกไม่ชอบลูกใช่ไหม ดังนั้นลูกเป็นตะเกียงที่ส่องแสงสว่างอย่างสม่ำเสมอใช่ไหม? บัพดาดายินดีเสมอที่ได้เห็นตะเกียงประเภทนี้ ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

ถึงผู้ที่รักษาความสมดุลในทุกการกระทำ ถึงผู้ที่ได้รับพรจากพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์กับสภาพที่โอบยบในทุกอย่างก้าว ถึงผู้ที่หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่หัดเทียม ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีโชคหลายล้านเท่า ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จาก บัพดาดา

บัพดาดาพูดกับดาดี:

ลูกทุกคนเป็นเพชรพลอยแห่งมงกุฎใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่เบาที่สุดมากเท่าที่ลูกมีมงกุฎที่ใหญ่ที่สุดอยู่เสมอ ลูกสวมมงกุฎเช่นนั้นแม้ในขณะที่ทำทุกการกระทำลูกก็สามารถสวมมงกุฎนั้นได้ ลูกสวมใส่มงกุฎและถอดมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอยตามเวลา แต่มงกุฎนี้เป็นเช่นนั้นที่ไม่มีความจำเป็นต้องถอดออก ในขณะที่นอนหลับลูกก็กำลังสวมมงกุฎและแม้ว่าลูกจะตื่นขึ้นมาลูกก็ยังสวมมงกุฎของลูกอยู่ ลูกสัมผัสกับสิ่งนี้ใช่ไหม? มงกุฎมีแสงใช่ไหม? ไม่หนักใช่ไหม? มีชื่อเสียงมาก มีน้ำหนักเบา มงกุฎเป็นเช่นนั้นที่ให้ความสุข นี่เป็นมงกุฎที่ให้ความสุข พ่อสวมมงกุฎให้กับลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะได้รับมงกุฎต่อไปเรื่อยๆชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว บัพดาดามีความยินดีที่ได้เห็นลูก ๆ เช่นนั้นที่ได้รับการสวมมงกุฎ บัพดาดาฉลองวันราชาภิเษกในเวลานี้และสร้างระเบียบวินัยของระบบนี้ตลอดเวลา วันราชาภิเษกจะมีการเฉลิมฉลองในยุคทองเช่นกัน อนุสรณ์ความทรงจำของวันราชาภิเษกที่มีการเฉลิมฉลองในยุคบรรจบพบกันจะดำเนินต่อไปชั่วนี้รันดร์ บาบามาเป็นผู้รับใช้ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนสำหรับการที่ท่านได้เกษียณออกมาจากโลกที่มีตัวตนใช่ไหม? พ่อเองได้เกษียณออกจากโลกที่มีตัวตน ท่านให้มงกุฎและบัลลังก์แก่ลูก ๆ และออกไปสู่อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นนั่นคือวันราชาภิเษกใช่ไหม? ละครนี้มีความพิเศษสุดใช่ไหม? ถ้าบาบาบอกลูกก่อนที่ท่านจะไป สิ่งนี้ก็จะไม่เป็นละครที่มหัศจรรย์ นี่เป็นละครที่มีความพิเศษสุดที่ลูกไม่สามารถถ่ายภาพได้ พ่อที่พิเศษสุดมีบทบาทที่พิเศษสุดไม่เหมือนใครซึ่งลูกไม่สามารถถ่ายภาพได้แม้กระทั่งด้วยความคิดในสติปัญญาของลูก สิ่งนี้เรียกว่าพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ที่ปราศจากภาพลักษณ์ เหตุนี้เองการราชาภิเษกนี้จึงพิเศษสุด บัพดาดาเห็นลูกที่เป็นมหาวีระในรูปที่พวกเขาสวมมงกุฎอยู่เสมอ ผู้ที่จะได้รับการสวมมงกุฎในวันราชาภิเษก เมื่อพูดถึงการให้ความเป็นมิตรของท่าน บัพดาดาไม่ได้ซ่อนตนเอง แต่ท่านก็มีตัวของท่านเองจาก

โลกที่มีตัวตนและขึ้นไปสู่อาณาจักรที่ละเอียด มีการสัญญาว่าจะอยู่ด้วยกันและกลับไปด้วยกันตลอดเวลา ไม่มีวันที่จะผิด คำสัญญานี้ เหตุนี้เองพ่อบราห์มาจึงยังคงรอลูกอยู่ มิฉะนั้นเนื่องจากท่านได้อยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมแล้ว ท่านสามารถไปที่นั่นได้ ท่านไม่มีพันธะใด ๆ ใช่มั้ย? อย่างไรก็ตามมีสายสัมพันธ์แห่งความรัก เนื่องจากสายสัมพันธ์แห่งความรักนี้และเพื่อที่จะทำตามคำสัญญาของท่านที่จะกลับไปกับลูก พ่อจึงต้องรอลูก ท่านต้องทำตามความรับผิดชอบของท่านในการเป็นมิตรและกลับบ้านไปพร้อมกับลูก ลูกสัมผัสประสบการณ์ในสิ่งนี้ใช่มั้ย? อ้อชะ แต่ละคนมีความพิเศษ ถ้า บาบาจะพูดถึงคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนก็จะมีมากมาย ลูกปะคำจะลูกสร้างขึ้น เหตุนี้เองท่านจึงเก็บพวกเขาไว้ในหัวใจของท่าน ท่านไม่ได้พูดเกี่ยวกับพวกเขา อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายและอยู่อย่างเป็นอิสระจากคำพูดที่ไร้ประโยชน์ที่รบกวนผู้อื่น เพื่อที่จะได้เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ให้จบสิ้นคำพูดที่ไร้ประโยชน์ที่ไม่มีใครชอบตลอดไป สถานการณ์อาจมีเพียงไม่กี่คำ แต่การทำให้สถานการณ์ใหญ่ขึ้นโดยการพูดถึงสถานการณ์นั้นอยู่เรื่อยๆคือ สิ่งที่ไร้ประโยชน์ อะไรก็ตามสามารถประสบความสำเร็จได้ด้วยเพียงสี่คำ อย่าพูดถึงสิบสองถึงสิบห้าคำ เกี่ยวกับสิ่งนั้น พูดน้อยลง พูดช้า ๆ ... รักษาจิตพจน์นี้ไว้รอบคอบของลูก เป็นอิสระจากการพูดที่ไร้ประโยชน์หรือคำพูดที่รบกวนและลูกจะได้รับความช่วยเหลือในการกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

คติพจน์: ความสำเร็จกลายเป็นมัลย์รอบคอบของผู้ที่อุทิศตนต่อพระเจ้าด้วยความรัก

*** โอม ชานติ ***